

wäga pitted koidad (säädred); sest kui meie wälja jalutama lähäme, pean mina ikka jooksema tema kõrwas. Kui kaua inimene seda wiisi wälja wõib kannatada!"

Üks noor pääwawaras oli ühest saiaputkast palju toidumara warastanud. Teda oli kätte saadud ja toodi kohtu ette. Kohtunik küsis ta käest, mis jautas ta niipalju warastanud on? Kelm wastas: „Ma andsin seda oma seltsimehele, kes minule kümme kasku päha pidi õpetama.“ — „Aga seitsmes kask ütleb ometi: „sina ei pea mitte warastama!“ wastas kohtunik. „Ja, isand kohtunik,“ kostis kelm, „nii kaugele pole ma weel õppimisega saanud!“

„Teie olete kurati lapsed!“ ütles üks õpetaja kantšli päält oma kogudusele — ja pärast sell'samal õhtul, pidas ta seitsamast jutlust ja ütles: „Lapsed kuulge oma wanemate sõna!“ — —

Kord sõitis üks suurtsugu isand ühest külast läbi ja nägi saäl palju lapsi, kes kõik paljaste jalgega olivad. Ta küsis ühe tee ääres seisawa mehe käest; „Kust see tuleb, et siin kohaš nii palju lapsi paljaste jalgega ümberjooksewad!“ — „Kuulik isand,“ wastas mees, „nenda tulewad n'ad meie juures kõik ilmale.“

Keegi oli kohtusse kaebanud, et teine olla teda pekšnud, ja annud ka tunnišmehe ülesse, kes seda päält näinud. Kui sellelt küsiti, kas see tõsi olla, ja mikspärast teine seda teinud, wastas ta: „Peeter sõimas Hansu häbemataks kelmiks, mis pääle see temale hää kere täie andis. Aga kas Peeter ka tõeste walu sai, ei wõi ma dieti öölda, sest et sell' aeal parajate nina nuuskasin.“

Kohtunik: Mis asjast wõite Teie tõeks teha, et see Teie ninaräti on?

Kaebaja: Wärwist, m'ul on palju seda karwalisi.